

arbejde mere og længere. Og her er skatten på den sidst tjente krone af stor betydning. Det Konservative Folkeparti har altså både en holdningsmæssig baggrund, en praktisk årsag og et visionært perspektiv med vores krav om skattelettelse. For os har spørgsmålet ikke været, om vi har råd, men snarere om vi har råd til at lade være.

Jeg skal i dag ikke lægge skjul på, at vi er overordentlig tilfredse med, at det er lykkedes at komme igennem med vores krav om gedigne og mærkbare skattelettelse, som sikrer, at ganske almindelige familier, hvor den ene måske er sygeplejerske, den anden måske skolelærer eller politibetjent, samlet får en lettelse på ca. 800 kr. om måneden. Det kan man godt mærke på almindelige indkomster.

I det hele taget vil jeg i dag gerne fremhæve, at det er med stor tilfredshed, at vi i Det Konservative Folkeparti kan se tilbage på det forgangne års resultater. På skole-, sundheds- og skatteområdet har vi på grundlag af de konservative værdier formet klare, konservative visioner og vist vilje og evne til at omsætte dem i en række konkrete delresultater. Det er et godt afsæt for det videre arbejde.

Vi er i Det Konservative Folkeparti dybt optaget af at fremtidssikre vort velfærd. Det kræver forandringer i måden, vi har indrettet os på. Det ved alle. Lad os dog tage fat på det. Vi har ikke brug for flere analyser og rapporter. Derimod måske en åben, politisk diskussion. Vi deltager gerne. Vi mener faktisk, at der er en politisk forpligtelse til i tide at tage højde for de udfordringer, vi ved kommer.

Til trods for stribevis af reformer og store resultater på den indenrigspolitiske scene, hvor jeg kun har haft mulighed for at nævne nogle, er der ingen tvivl om, at dette folketingsår først og fremmest vil blive husket for to store begivenheder på den udenrigspolitiske scene; begivenheder, som på hver deres måde viser, hvordan værdier, visioner og vilje er bærende og skal være bærende i de politiske beslutninger, også når det er svære og upopulære beslutninger, der drejer sig om.

Men politik er jo ikke kun at repræsentere. Politik er også at lede på grundlag af de holdninger og værdier, man er valgt på, og derefter at stå til ansvar over for vælgerne. De begivenheder, jeg tænker på, er naturligvis det danske formandskab, hvor det lykkedes at gennemføre den årelange, historiske heling af det delte Europa. Og så tænker jeg naturligvis på vores delta-

gelse i krigen mod Saddam Husseins tyranni mod Irak og verdenssamfundet.

Set gennem objektive, europæiske briller var formandskabet en succes, ikke blot for Danmark, men for hele det europæiske kontinent. Udvidelsen kom på plads i København efter et intenst forhandlingsforløb over mange måneder. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at rose regeringen for den grundighed og vedholdenhed, som prægede indsatsen i hele formandskabets periode. Uden denne helt exceptionelle indsats fra alle involverede ville det afsluttende topmøde i København have haft langt flere knaster at file på.

Vi kan nu se frem til maj 2004, hvor 25 af Europas lande samles i et fredeligt, forpligtende samarbejde. Det er en milepæl i europæisk historie, som har historiens vingeslag over sig, og som konservativ, engageret europæer er jeg både stolt og bevæget over, at det blev vores generation, der fik samlet, hvad den kolde krig og kommunismen skilte ad.

I samme periode indgik EU en banebrydende aftale med NATO. Aftalen baner vej for EU's første militære krisestyringsoperationer, og det betyder, at EU nu overtager NATO's operationer i Makedonien og sandsynligvis også SFOR i Bosnien. På grund af det danske forbehold var regeringen nødt til under formandskabet at overlade disse forhandlinger til den græske del af trojkaen. Det er ydmygende.

I Det Konservative Folkeparti er vi yderst tilfredse med aftalen mellem EU og NATO, men vi er ikke tilfredse med, at forsvarsforbeholdet medfører, at når EU overtager nogle af NATO's operationer på Balkan, må vi trække vores soldater hjem. Det er principielt forkert, at Danmark ikke er med til at løfte ansvaret for europæisk sikkerhedspolitik.

Kl. 14.55

Det danske forsvar har både viljen og evnen til at løse fredsbevarende opgaver. Vore soldater har rent faktisk et fantastisk godt ry i udlandet for den kompetente måde, de fredsbevarende opgaver bliver løst på.

Det er et konservativt ønske og har været det længe, at vi får gjort op med forsvarsforbeholdet, og også de andre forbehold ser vi hen, hvor peberet gror. Det skal naturligvis ske ved en folkeafstemning. Jeg er overbevist om, at den danske befolkning er enig med os i, at vi skal være med til at tage ansvar for fred og sikkerhed i Europa.